

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3107/2018. (IV. 9.) AB HATÁROZATA

alkotmányjogi panasz elutasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

h a t á r o z a t o t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kvk.IV.37.367/2018/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt elutasítja.

I n d o k o l á s

I.

- [1] 1. Dr. Tuzson Bence Balázs indítványozó (a továbbiakban: indítványozó) jogi képviselőjén (dr. Biczi Tamás, Biczi és Turi Ügyvédi Iroda, 1088 Budapest, Rákóczi út 11., III. emelet 1.) keresztül, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a és a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ve.) 233. §-a alapján 2018. március 26-án a Kúria útján alkotmányjogi panaszt nyújtott be a Kúria Kvk.IV.37.367/2018/2. számú, 2018. március 23-án kelt végzése ellen.
- [2] 2. Az indítványozó álláspontja szerint a Kúria végzése sérti az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdését, valamint a IX. cikk (4) bekezdését. Az alkotmányjogi panasz elsősorban azt kifogásolja, hogy a Kúria a plakáton szereplő, grammatikai szempontból állító mondatot annak ellenére véleménynek minősítette, hogy a bizonyíthatósági teszt alkalmazható lett volna rá. Az indítványozó szerint az Alkotmánybíróság útmutatását igénylő kérdés ezzel kapcsolatban az, hogy bizonyíthatósági teszttel vizsgálható, azaz adott esetben tényszerűen, objektíven cáfolható tényállítás esetén érvényesülhet-e a véleménynyilvánítás szabadsága.
- [3] 3. A Kúria végzése és az alkotmányjogi panasz alapján megállapított tényállás szerint az indítványozó 2018. március 13-án kifogást nyújtott be a Pest Megye 5. számú Országgyűlési Egyéni Választókerületi Választási Bizottsághoz (a továbbiakban: OEVB). Kifogásában előadta, hogy a Jobbik Magyarországért Mozgalom 2018. március 12-én egy olyan plakátot helyezett ki Fót település utcáin, amelyen az indítványozó képmása és az a szöveg szerepelt, hogy „Az Ön képviselője; Tuzson Bence 2014 óta egyszer ejtette ki Fót nevét az Országgyűlésben”. Az indítványozó kifogásában kiemelte, hogy a kihelyezett plakát kiadójaként a Jobbik Magyarországért Mozgalom tüntették fel. Kifogása indokolásában elsősorban azt sérelmezte, hogy a plakáton olyan állítás szerepel, amely álláspontja szerint valótlan, mivel csak az utóbbi négy hónapban több alkalommal említette a választókerületéhez tartozó települést parlamenti felszólalásaiban (volt, hogy egy felszólalásában több ízben is). Ennek alátámasztására internetes elérhetőséggel megjelölve csatolta a 2018. február 20-án, a 2017. december 12-én, valamint a 2017. november 20-án elhangzott felszólalásait.
- [4] A 26/2018. (III. 14.) döntésében az OEVB helyt adott a kifogásnak, és megállapította, hogy a Jobbik Magyarországért Mozgalom megsértette a Ve. 2. § (1) bekezdés a), c) és e) pontjait a plakáton szereplő állítással, ezért őt a további jogsértéstől eltiltotta. Az OEVB szerint a plakáton szereplő állítás tényállításnak minősül, és ebből kifolyólag nem áll az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdésének oltalma alatt, a véleménynyilvánítás szabadsága ugyanis nem adhat teret valótlan tényállításokon alapulva más személyre vonatkozóan valótlan tények közlésére. A vizsgált kijelentések ugyanakkor az OEVB szerint alkalmasak a választói akarat befolyásolására.
- [5] 3.1. Az OEVB döntésével szemben egy magánszemély beadványozó fellebbezést nyújtott be a Nemzeti Választási Bizottsághoz (a továbbiakban: NVB). Az NVB az 532/2018. számú határozatában az OEVB döntését megváltoztatta és a kifogást elutasította. Az NVB határozatának indokolása az Alkotmánybíróság 5/2015. (II. 25.) AB határozatából és a 9/2015. (IV. 23.) AB határozatából, valamint a Kúria Knk.I.37.723/2016/3. számú döntéséből kiindulva megállapította, hogy a véleménynyilvánítás szabadsága a választási kampányban magasabb szintű védelmet élvez. A kifogásolt kijelentés a plakátot kihelyező jelölő szervezet politikai véleményének tekinthető,

amellyel a választópolgárokat szólítja meg, az ő figyelmüket kívánja felhívni. Az NVB álláspontja szerint a kifogásolt állítás a közéleti vita körébe tartozik, és mint ilyen az országgyűlési képviselők általános választását érintő véleménynyilvánítás, azaz a választópolgárok választói akaratának befolyásolására irányul. Az NVB határozatában hangsúlyozta továbbá azt is, hogy a politikai vélemény vitatására és cáfolatára az indítványozónak a választási kampány során minden törvényes lehetősége adott. Az értékítéletek tartalmának bizonyítására azonban nincs törvényes lehetőség.

- [6] 3.2. Az indítványozó az NVB döntésével szemben felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Kúriához, amelyben továbbra is azt állította, hogy a plakáton szereplő állítás valótlanosága a Ve. 2. § (1) bekezdés a), c) és e) pontját sérti.
- [7] Felülvizsgálati kérelmében kiemelte, hogy a plakáton szereplő állítás a csatolt felszólalásai alapján tételesen cáfolható az ún. bizonyíthatósági teszt alapján – amelyre egyébként az NVB döntése is hivatkozik –, így megállapítható, hogy a valótlan tényállítás tartalmát tekintve alkalmas a választói akarat negatív irányba történő befolyásolására. Az indítványozó felülvizsgálati kérelmében nem vitatta, hogy a választási kampányban nem törvénytörtő negatív kampányt folytatni, a konkurens jelölt hibáit, programjának hiányosságait felnagyítani, ennek azonban álláspontja szerint gátat szabnak a Ve. alapelvei, valamint az emberi méltósághoz való jog. A felülvizsgálati kérelmében hangsúlyozta továbbá, hogy az OEVB által is hivatkozott kúriai gyakorlat alapján megállapítható, hogy a Ve.-ben meghatározott választási alapelvek sérelme akkor állapítható meg, ha a választási eljárásban résztvevők a választással kapcsolatos jogukat oly módon gyakorolják, hogy egyes tények elhallgatásával vagy elferdítésével megkísérik a választókat megtéveszteni, és ezáltal politikai ellenfeleik választási esélyeit csökkenteni.
- [8] A Kúria Kvk.IV.37.367/2018/2. számú végzésével az NVB határozatát helybenhagyta. A végzés indokolása mindenekelőtt rögzítette, hogy a vizsgált ügyben a közszereplők kritizálhatóságával kapcsolatos probléma merült fel, és mivel a sérelmezett szöveg kampányidőszakban hangzott el, így a választási kampány speciális szabályai az irányadóak rá. A Kúria végzésében kiemelte, hogy a politikai közszereplők vonatkozásában a kritika határai szélesebbek, mint más személyek esetében. Ugyanakkor azt is hangsúlyozta, hogy a véleménynyilvánítási szabadság által nyújtott oltalom szempontjából meg kell különböztetni a tényállítást és az értékítéletet. Az Emberi Jogok Európai Bírósága a Lingens kontra Ausztria ügyben is kiemelte, hogy különbséget kell tenni tények és értékítéletek között, mivel az előző meglehetősen bizonyítható, az utóbbié azonban lehetetlen. Így az értékítélet alkotmányos védelem alatt áll, a közszereplő becsületének csorbítására alkalmas hamis tényállítás, híresztelés, illetve ilyen tényre közvetlenül utaló kifejezés használata azonban nem – abban az esetben, ha a tényt állító, híresztelő, illetve ilyen tényre közvetlenül utaló személy tudta, hogy közlése lényegét tekintve valótlan, vagy azért nem tudta, mert a tőle elvárható körülmények között elmulasztotta. A Kúria végzésének indokolásában kiemelte, hogy az Alkotmánybíróság az 5/2015. (II. 25.) AB határozatban és a 9/2015. (IV. 23.) AB határozatában is állást foglalt a politikai véleménynyilvánítás kérdésében, és azokban a korábbi kúriai gyakorlattól eltérő mércét határozott meg: a választási kampányidőszakban a jelöltek, közszereplők kritizálhatóságának a mércéjét megemelte. Jelen ügy tekintetében az OEVB a korábbi kúriai gyakorlatra épített, az NVB döntésében azonban már az 5/2015. (II. 25.) AB határozat és a 9/2015. (IV. 23.) AB határozat mércéjét alkalmazta.
- [9] A fentiekre tekintettel a Kúria megállapította, hogy az NVB helyesen mérlegelt jelen ügy elbírálása során, amikor nem állapította meg a Ve. alapelveinek sérelmét. A Kúria döntés szerint ugyanis a sérelmezett plakáton lévő – meghökkentő, túlzó – kijelentésben rejlő vélemény arra kívánja ráirányítani a figyelmet, hogy az indítványozó mennyit foglalkozott az adott település ügyeivel, amely kijelentés cáfolata alkalmas eszköz lehet a kampány hátrálévő részében a választók meggyőzésére – és mint ilyen a közéleti vita részének tekinthető.
- [10] 3.3. Az indítványozó ezt követően fordult az Alkotmánybírósághoz, és az Abtv. 27. §-a valamint a Ve. 233. §-a alapján kérte, hogy az Alkotmánybíróság az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésének és a IX. cikk (4) bekezdésének sérelmére hivatkozással semmisítse meg a Kúria Kvk.IV.37.367/2018/2. számú végzését.
- [11] Alkotmányjogi panaszának indokolásában előadta, hogy álláspontja szerint ügyében az alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés az, hogy a bizonyíthatósági tesztel vizsgálható, azaz adott esetben tényszerűen, objektíven cáfolható tényállítás esetén érvényesülhet-e a véleménynyilvánítás szabadsága. A Kúria ugyanis arra az álláspontra helyezkedett, hogy a plakáton szereplő, grammatikai szempontból állító mondat annak ellenére véleménynek tekinthető, hogy a bizonyíthatósági teszt alkalmazható lett volna rá. Emellett az indítványozó hivatkozott arra is, hogy álláspontja szerint a Kúria döntése sérti az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésében deklarált jó hírnévhez való jogát, és a plakáton szereplő kijelentés sérti az Alaptörvény IX. cikk (4) bekezdését is, amelyet

ugyanakkor a Kúria nem vett figyelembe. Véleménye szerint ugyanis a plakáton szereplő kifejezés tényállítás, amely valótlan, és amely valótlanságát az általa csatolt felszólalásokkal alá tud támasztani. Így azonban a plakáton szereplő kijelentés sérti a Ve. 2. § (1) bekezdés a), c), valamint e) pontjait, és ezáltal az Alaptörvény fentebb citált rendelkezéseit.

II.

[12] 1. Az Alaptörvény érintett rendelkezései:

„VI. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák.”

„IX cikk (4) A véleménynyilvánítás szabadságának a gyakorlása nem irányulhat mások emberi méltóságának a megsértésére.”

[13] 2. A Ve. érintett rendelkezései:

„2. § (1) A választási eljárás szabályainak alkalmazása során érvényre kell juttatni a következő alapelveket:

a) a választás tisztaságának megóvása,

[...]

c) esélyegyenlőség a jelöltek és a jelölő szervezetek között,

[...]

e) jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás.”

III.

[14] 1. Az alkotmányjogi panasz az Abtv.-ben meghatározott formai és tartalmi követelményeknek megfelel.

[15] Az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság tanácsa mérlegelési jogkörben vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 26–27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket.

[16] Az Abtv. 27. §-ában meghatározott egyedi ügyben való érintettség megállapítható: az indítványozó az alkotmányjogi panasszal támadott ügyben közzétett plakáton arcképével szerepel; a közzétett plakáton szereplő kijelentésben nevesített; azzal szemben ő terjesztett elő kifogást az OEVB-hez, és az NVB döntésével szemben ő fordult felülvizsgálati kérelemmel a Kúriához. A panasz az Abtv. 27. § b) pontjában foglaltaknak is eleget tesz: az indítványozó a rendes jogorvoslati lehetőségeit kimerítette.

[17] Az alkotmányjogi panasz az Abtv. 52. § (1b) bekezdés a)–f) pontjaiban foglalt feltételeknek maradéktalanul megfelel.

[18] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a panasz a törvényes határidőn belül, azaz a támadott végzés kézhezvételétől számított 3 napon belül érkezett [Ve. 233. § (1) bekezdés].

[19] 2. Az Abtv. 29. §-a alapján az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának további feltétele, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség lehetőségét vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {erről lásd: 3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30], illetve 34/2013. (XI. 22.) Indokolás [18], továbbá 5/2015. (II. 25.) AB határozat, Indokolás [16]}. A feltételek meglétének a vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.

[20] A jelen alkotmányjogi panasszal összefüggésben az Alkotmánybíróság alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésnek tekinti, hogy egy grammatikai szempontból állító mondat vonatkozásában a bizonyíthatósági tesztel vizsgálható, azaz adott esetben tényszerűen, objektíven cáfolható tényállítás esetén miként érvényesülhet a véleménynyilvánítás szabadsága.

- [21] 3. Az Ügyrend 31. § (6) bekezdése lehetővé teszi, hogy „az előadó alkotmánybíró a panasz befogadásáról szóló döntés helyett a panasz érdemi elbírálását tartalmazó határozat-tervezetet” terjesszen a testület elé.

IV.

- [22] Az alkotmányjogi panasz nem megalapozott.

[23] 1. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint alkotmányjogi panasz alapján „a bírói döntésben foglalt jogértelmezés Alaptörvénnyel való összhangját vizsgálja, azt, hogy a jogszabály alkalmazása során a bíróság az Alaptörvényben biztosított jogok alkotmányos tartalmát érvényre juttatta-e. Ha a bíróság az előtte fekvő, alapjogilag releváns ügy alapjogi érintettségére tekintet nélkül járt el, és az általa kialakított jogértelmezés nem áll összhangban e jog alkotmányos tartalmával, akkor a meghozott bírói döntés alaptörvény-ellenes” {3/2015. (II. 2.) AB határozat, Indokolás [18]}.

[24] Az Alkotmánybíróság nem vonhatja el az ítélkező bíróságok hatáskörét az előttük fekvő tényállás elemeinek átfogó mérlegelésére, csupán a mérlegelés alapjául szolgáló jogértelmezés Alaptörvénnyel való összhangját, illetve a mérlegelés alkotmányossági szempontjainak megtartását vizsgálhatja felül.

[25] 2. A támadott bírói döntésben foglalt tényállás keretei között az alkotmányjogi értékelés kiindulópontja egyrészt az, hogy a közügyekkel összefüggő vélemények kinyilvánítását a szólásszabadság különös erővel védelmezi, és a közügyek megvitatásának lényegi részét jelentik a közügyek alakítóinak tevékenységét, nézeteit, hitelességét érintő megnyilvánulások: a társadalmi, politikai viták jelentős részben éppen abból állnak, hogy a közélet szereplői, illetve a közvitában résztvevők egymás elképzeléseit, politikai teljesítményét és azzal összefüggésben egymás személyiségét is bírálják {7/2014. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [45], [48]}. Másrészt az Alkotmánybíróság a szólásszabadságnak ebben a különösen védett körében is érvényesnek tartja a vélemények és a tényállítások megkülönböztetésének relevanciájáról mondottakat: „A tényállítást tartalmazó megnyilvánulások szintén részei a szólásszabadságnak. Egyrészt valamely tény közlése is kifejezhet személyes véleményt, másrészt tényközlések nélkül a véleményformálás is ellehetetlenülne. A szólás- és sajtószabadság határainak megvonásánál mindazonáltal indokolt különbséget tenni az értékítéletek és a tényállítások védettsége között [...]. Míg vélemények esetében a hamisság bizonyítása értelmezhetetlen, addig a bizonyíthatóan hamis tények önmagukban nem állnak alkotmányos védelem alatt” {7/2014. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [49]}. Az adott közlés védelmére vonatkozó alkotmányjogi mérce meghatározásakor tehát a közügyek vitáján belül is fontos kérdés, hogy a közlés értékítéletnek vagy tényállításnak minősül-e.

[26] 3.1. Amint arra a támadott bírói döntés is rámutatott, az Alkotmánybíróság – a közügyek vitájára vonatkozó általános tételek megfogalmazásán túl – a közelmúltban több ízben foglalkozott már a választási kampányban tett kijelentések jogszerűségének bírói mérlegelése körében irányadó alkotmányossági szempontokkal is. Az Alkotmánybíróság joggyakorlata e tekintetben azon a tételen alapul, hogy „[v]álasztási kampányban tipikusan a közszereplők egymás közti kontextusában kell értelmezni és megítélni a véleménynyilvánítási szabadságot, illetve annak korlátait” {31/2014. (X. 9.) AB határozat, Indokolás [28]}. A választási kampányt pedig az Alkotmánybíróság következetesen olyan szituációnak tekintette, amelyben a lehető legerősebben jönnek számításba a közügyek minél szabadabb vitája melletti érvek, és ahol leginkább helye van a politikai programokról és a jelöltek alkalmasságáról vallott vélemények akár túlzó, felfokozott megfogalmazásának; tekintettel arra is, hogy ezen időszak alatt a cáfolat vagy ellenvélemény kifejtésének is jelentős tere nyílik {31/2014. (X. 9.) AB határozat, Indokolás [30]; 5/2015. (II. 25.) AB határozat, Indokolás [28]; 9/2015. (IV. 23.) AB határozat, Indokolás [35], [43]}.

[27] Az Alkotmánybíróság a fentiek alapján további alapvető alkotmányossági szempontokra mutatott rá kifejezetten annak a kérdésnek a mérlegelése körében is, hogy egy választási kampány során tett kijelentés tényállításnak vagy értékítéletnek minősül-e. Az Alkotmánybíróság egyfelől megerősítette, hogy az elhatárolásnak választási kampány során is alkotmányjogi jelentősége van, mivel a tényállításokra és az értékítéletekre eltérő mércék alkalmazandók {lásd 31/2014. (X. 9.) AB határozat, Indokolás [29]; 5/2015. (II. 25.) AB határozat, Indokolás [27]; 9/2015. (IV. 23.) AB határozat, Indokolás [43]}. Másfelől ugyanakkor az Alkotmánybíróság korábbi gyakorlatából az is egyértelműen kirajzolódik, hogy a tényállításokra vonatkozó, a jogszerűtlenség megállapíthatósága tekintetében megengedőbb teszt alkalmazására ez esetben kifejezetten szűk körben van csak lehetőség, vagyis

a tényállítás alkotmányjogi fogalmát megszorítóan kell értelmezni. Erre utalt az Alkotmánybíróság akkor, amikor a mérlegelés alkotmányos követelményeként mondta ki, hogy a szóban forgó kijelentés értékelése nem történhet csupán „megragadva a kijelentés direkt tartalmánál” {5/2015. (II. 25.) AB határozat, Indokolás [27]}, hanem a mérlegelést a választási kampány felfokozott helyzetét és az ügy összes körülményét figyelembe véve, valamint arra tekintettel kell elvégezni, hogy a jelöltek egymás programját és alkalmasságát minél szabadabban kritizálhassák {31/2014. (X. 9.) AB határozat, Indokolás [29]–[30]; 9/2015. (IV. 23.) AB határozat, Indokolás [43]}.

- [28] 3.2. Az Alkotmánybíróság mindezeket megerősítve hangsúlyozza: a politikai vitának a választási kampány során különösen is felfokozott körében a tényállítások meghatározása nem történhet önmagában a bizonyíthatósági teszt köznapi értelemben vett automatikus alkalmazásával, azaz nem szorítkozhat kizárólag a vizsgált kijelentés szó szerinti tartalmának értékelésére. A közügyek intenzív vitájában résztvevők jogi felelősségre vonásához nem elegendő annak kimutatása, hogy a vizsgált megszólalás bizonyos elemei ténylegesen, objektív módon cáfolhatók. A vitatott kijelentés értékelését arra is figyelemmel kell elvégezni, hogy a kijelentés a választási kampány speciális szituációjában milyen valódi jelentést hordoz a kampányüzenetek címzettjei, a választópolgárok számára. Ennek az értékelésnek a szemléletét az határozza meg, hogy a közügyek demokratikus vitája során a vita érintettjei a politikai történéseket a maguk összefüggéseiben értelmező polgárok, akik tisztában vannak a pártpolitikai véleménynyilvánítások, különösképpen a kampányolás figyelemfelkeltésre és túlzásokra hajlamos jellemzőivel. A választási időszakra kiváltképp vonatkozatható az, amire az Alkotmánybíróság a politikusok egymás közti vitájával kapcsolatban már korábban is rámutatott: „az ő esetükben a személyüket ért bírálatot és minősítést a társadalmi nyilvánosság eleve másként, a demokratikus vita szükségszerű részeként, jellemzően a különböző politikai érdekek mentén értelmezendő megnyilvánulásként kezeli. Magyarországon az elmúlt időszakban kialakultak a plurális politikai nyilvánosság működésének sajátosságai, amelyek között a közéleti viták során elhangzottakat a társadalom kellő körültekintéssel tudja értékelni” {7/2014. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [57]}.
- [29] Mindezzel összhangban kell döntenet arról, hogy az egyébként kijelentő módban megfogalmazott kijelentés az alkotmányjogi mérlegelésben valóban tényállításnak minősül-e. Ha a megnyilatkozásnak a közügyek vitája, kiváltképp a kampány sajátosságaira tekintettel észszerűen tulajdonítható olyan jelentés, amely szerint a közlést a választók az érintett múlt- vagy jövőbeli politikájára vagy a jelölt alkalmasságára vonatkozó politikai véleményként (nem pedig szó szerint) értelmezik, akkor a közéleti vita legintenzívebb szférájának szabad alakulása érdekében ebből kell kiindulni. Ez a mérlegelés tehát egyértelműen túlmutat a kijelentés elemeinek pusztán bizonyíthatósági tesztrel történő vizsgálatán, és az ügy valamennyi körülményének értékelését igényli. Ha az egymásra tett kijelentések közvetlenül a közéleti szereplők politikai tevékenységére, programjára vagy közéleti hitelességére, alkalmasságára vonatkoznak, akkor – még ha kijelentő módban fogalmazták is meg őket – vélelmezhető, hogy a választópolgárok a közléseket véleményként értékelik. Szintén védelem alá tartozhat a kritika túlzó, meghökkentő megfogalmazása, akkor is, ha a túlzás esetleg ténybeli kérdést is érint. Kétség esetén ráadásul a mérlegelés arra is támaszkodhat, hogy egyes részletek tényszerű cáfolatára a kampányban széles körű lehetőség nyílik.
- [30] Az Alkotmánybíróság a fentiek alapján megállapította, hogy a Kúria döntése éppen ezeken az alkotmányossági megfontolásokon nyugszik. A támadott végzés a fenti szempontokra tekintettel állapította meg, hogy a sérelmezett kifejezés – a benne foglalt meghökkentő és túlzó állítás ellenére – összességében olyan véleménynek minősül, amely arra irányítja a figyelmet, hogy a jelölt mennyit foglalkozott az adott település ügyeivel. A kijelentés egyes elemeinek cáfolatára pedig a kampány további részében sor kerülhet.
- [31] Az Alkotmánybíróság mindezek alapján úgy ítélte meg, hogy a Kúria mérlegelése az Alaptörvénnyel összhangban lévő jogértelmezésen alapul, és a bíróság a mérlegelés alkotmányossági szempontjait nem sértette meg.
- [32] Megjegyzi ugyanakkor az Alkotmánybíróság, hogy a választási kampány szabad folyását védő eddigi gyakorlata és most összegzett értelmezése nem jelenti azt, hogy a jelöltek bármilyen valótlan információt, állítást terjeszthetnek egymásról. A fenti alkotmányossági szempontok a mérlegelés lehetséges határát is kijelölik: ha a megnyilatkozásnak észszerűen még a kampány körülményei között sem tulajdonítható olyan jelentés, amely szerint a közlést a választók az érintett múlt- vagy jövőbeli politikájára vagy a jelölt alkalmasságára vonatkozó politikai véleményként értelmezik, akkor helye lehet a közlő valótlan tényállítás miatt történő felelősségre vonásának. Minél közvettebb módon kötődik egy kijelentés a jelölt politikai tevékenységéhez, programjához, illetve minél önállóbb jelentősége és minél nagyobb súlya van a megnyilvánulás ténybeli elemének, annál

inkább sor kerülhet arra, hogy az állítás jogszerűségének megítélésére valóban a tényállításokra irányadó követelmények alapján kerüljön sor.

Budapest, 2018. március 27.

Dr. Schanda Balázs s. k.,
tanácsvezető,
előadó alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Zs. András s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/569/2018.

